

Interview met Dr. Peter Morgan

- Oprichter en directeur van de International Third World Leaders Association (voorheen geleid door dr. Myles Munroe)
- Lid van de Hispanic - Israel Leadership Coalition (HILC)
- Oprichter en directeur van de Caribbean - Israel Leadership Coalition (CILC)

Paramaribo

25 November 2016

Interviewer: Caroline Karam

Q: Waarom is het belangrijk om voor Israël te bidden?

A: Het is een cruciale tijd, een cruciale tijd internationaal, als we zien hoe natiën zichzelf verbinden, in het bijzonder in het Midden-Oosten, en hoe het westen en Europa in verhouding staan tot de crises die plaatsvinden in het Midden-Oosten in deze tijd. En centraal in dit alles staat Israël. Het probleem met Israël is, dat het ver terug gaat. Israël is een van de oude naties welke gedurende vele eeuwen heeft overleefd, vanaf vóór Christus' documentatie in de Bijbel. We kunnen identificeren met naties als Israël, Egypte enzovoorts. Ik denk dat de kerk voor een uitdaging staat die aan haar gegeven is, want de kerk is in feite de cultuur en de religie van het Israëliësch volk ontgroeid. Christendom heeft haar wortels in Judaïsme en de kerk moet haar relatie naar het Joodse volk bewaren maar is hiermee niet altijd comfortabel geweest. Zoals u weet hebben er enorme conflicten plaatsgehad tussen de christelijke en joodse gemeenschap. En gedurende jaren en eeuwen heeft dit geleid tot vele conflicten, en in onze tijd zijn we opnieuw gaan onderzoeken welke relatie de kerk zou moeten hebben met Judaïsme en de relatie die christenen zouden moeten hebben met de natie Israël. Dit heeft ons geleid naar de bestudering van de Schrift om zo te proberen te begrijpen wat het mandaat is van de kerk en hoe wij Israël moeten begrijpen in deze tijd, in het bijzonder als de kerk praat over wat wij noemen "het laatste der dagen." En het is zeer duidelijk in de Schrift dat in het laatste der dagen dat Israël en het joodse volk weer tot

prominentie zullen rijzen en dat de kerk de eerste zal zijn die zou moeten erkennen wat het echte doel of de echte bestemming van God is voor Israël en hoe God verwacht dat christenen en de christelijke kerk in relatie zou moeten staan tot de Joden als volk en tot de natie van Israël.

Q: Meestal is er heel weinig begrip over het waarom bidden voor Israël en voor de stad Jeruzalem. Veelal is alles wat wij weten, is dat wij moeten bidden. Maar het belang van en het diepe van het waarom voor het bidden, omdat je meestal hoort: het Woord van God zegt dat wanneer je bidt voor Israël, je gezegend zal worden. Dus als wij voor Israël bidden en de enige reden daartoe is om de zegen te ontvangen, dan denk ik dat wij het doel, het mandaat en de opdracht die wij hebben missen. Er is een bewustwording nodig van het waarom. Het is meer dan alleen om de zegen te ontvangen en de vloek te ontvluchten. Dat is veelal het inzicht en de kennis die wij hebben.

A: Christenen bidden maar zonder begrip. Vaak bidden wij uit verplichting en niet vanuit een echte belangstelling voor Israël. Wij bidden vanuit een belangstelling om onszelf te redden. Als wij het bekijken moeten wij teruggaan naar het begin van Israël. God heeft deze natie tot stand gebracht vanuit de natiën van de wereld. Hij heeft een volk geroepen en het is oprecht om te zeggen dat Israël de enige natie is die God heeft gebouwd. Hij heeft de natie gevormd. Alle andere naties waren geroepen om altaren te bouwen en de kerk heeft die uitdaging en wij bouwen natiën. Maar God heeft een man geroepen, genaamd Abram en Hij zei aan Abram dat als Abram zijn eigen land en vaders huis en eigen cultuur zou verlaten dat Hij, God, hem en zijn volk zou brengen naar een land welke Hij hem zou aanwijzen en dat Hij een grote natie van hen zou maken en vormen. Wij praten dus over vader Abraham.

Interessant is dat het niet slechts was om een grote natie tot stand te brengen, maar de werkelijke belofte is dat uit die natie, vele andere natiën geboren zouden worden en dat Abraham een vader zou worden van vele natiën. Het is in die context dat ons geleerd is

dat wie Israël zegent, gezegend zal zijn. Waarom heeft God nu een natie tot stand gebracht?

God heeft een natie tot stand gebracht, omdat - en dit moet u waarderen, dit komt door het begrijpen en ik hoop dat uw luisteraars het ook gaan waarderen - het terugvoert naar het begin van de schepping. God heeft een hele wereld geschapen en Hij zei: Laat Ons mensen maken. En Hij schiep mensen naar Zijn beeld en gelijkenis. En het doel van het scheppen van de mens is dat Gods schepping, Gods wezenlijke bezitting, zoals ik het noem, beheerd en bezet kon worden en de glorie van God kon reflecteren. Maar wij kennen het verhaal: de mens heeft gezondigd met het gevolg dat de natiën die uit die eerste mens zijn gegroeid ook verkeerd zijn gegaan. En er zijn tijden, een geval waar God in feite de aarde heeft vernietigd, zoals ons is geleerd, maar Hij heeft een gezin gered. En Hij begon opnieuw. Culture die zich ontwikkelden vanuit Noah's drie zonen. Er wordt ons verteld in het verhaal dat elk van hen naar een ander deel van de aarde wegtrok, dus kunnen we doorgaans zeggen dat Afrika, Azië en Europa, ontwikkelingslanden, culturen hebben die voortkomen uit Sem, Cham en Jafeth. Dat heeft het probleem niet opgelost, want ook die naties gingen verkeerd en waren ongehoorzaam aan God. Dus heeft God besloten dat Hij een volk zou halen vanuit de volken en zo heeft Hij Israël tot stand gebracht. En de stam kwam - vanuit Abraham, Isaak en uit Isaak was er Jacob en Jacob had twaalf zonen en zij werden de vaders van de stammen van Israël en verschillende groeperingen vanuit Israël. En Gods doel in het tot stand brengen van Israël was dat Israël een voorbeeld natie zou worden voor de natiën van de wereld en dat Israël de natiën zou voorzien van de wet, het Woord en het doel van God. En zo kreeg Israël Kanaän, de huidige geografische sfeer, waar ze nu zijn - trouwens die is veel uitgebreider dan wat ze nu bezetten - zij hebben dat in bezit genomen en zijn werkelijk gegroeid tot de meest machtige natie op aarde, gedurende de tijden van David en Salomo. Maar door de eeuwen heen is Israël gevallen in ongehoorzaamheid aan God en om een lang verhaal kort te maken, heeft God ze letterlijk verstrooid tussen de natiën van de wereld. Dus vervulden zij hun rol en verantwoordelijkheid tot de natiën niet. Ze claimden God voor zichzelf en negeerden de andere natiën. Ze noemden natiën honden enz. Maar het verbond welke God heeft

gesloten met Abraham, vernieuwde Hij in Mozes, en op verschillende momenten toen ze in het beloofde land kwamen, vernieuwde Hij het verbond opnieuw met Jozua, met David, met de troon van David en zo werd Israël een voorbeeld natie voor de natiën van de wereld, in hoe een politiek koninkrijk eruit zou zien onder David en Salomo. Maar ze werden ongehoorzaam en andere volken kwamen veroverden hen en God verdreef hen naar de natiën van de wereld. Het heeft enkele eeuwen geduurd dat ze geen volk waren.

En toen kwam Jezus Christus in de wereld. Maar Jezus was geboren uit het Joodse volk. En uit informatie weten wij dat dat Hij tot Zijn eigen volk kwam, maar Zijn volk heeft Hem niet ontvangen. Maar voor zovelen die Hem aangenomen hebben, dus, andere volken, aan hun heeft Hij macht gegeven om zonen van God te worden. Dus een nieuw gezin werd geboren en Jezus heeft dat gezin tot stand gebracht als de familie van God. Hij zei dat Hij zijn eigen kerk gaat bouwen, welke Gods bouwwerk is. Er zijn vele benamingen voor de kerk en de verantwoordelijkheid van de kerk was in feite om te doen datgene wat God aan Israël had opgedragen. Om een zegen te zijn voor de natiën, om het evangelie te brengen aan de mensen en getuigen te worden van Christus in al de natiën van de wereld. Dat is in het kort het verhaal van het evangelie. Maar het stopt niet daar. Dat gedeelte dat wij eruit hebben gelaten is: wat dan met Israël. Betekent dat, dat God Israël heeft verworpen? Heeft Hij ze bestempeld als een volk? Zijn ze niet meer? Hoe staat het met het verbond welke God sloot met Israël? En welke Hij nu heeft gesloten met de kerk?

Q: Wij horen veel over een vervangingstheologie.

A: Dit is de manier waarop de kerk het heeft bekeken. Er is een heel groot deel in de kerk en een zeer sterke traditie in de kerk, dat Israël werd vervangen door de kerk. En er is een gevoel dat het werkelijk zo is. Maar zij die praten over vervanging van Israël doen dat met de bedoeling dat God Israël heeft verworpen. Maar God heeft Israël niet verworpen. En dit is in feite een van de zaken waarmee, komende naar Suriname, ik de kerk probeer te helpen te waarderen dat op dezelfde manier als hoe Adam en Eva zondigden - God had gezegd dat wanneer je zondigt, je zal sterven - God hen niet heeft

gedood. God was in feite barmhartig jegens hen. Maar Hij verdreef hen uit Zijn tegenwoordigheid en ze werden zwervers rond de wereld. En moesten nu werken voor alles. Maar God heeft hen zo liefgehad dat God heeft gezorgd voor een antwoord voor hun verlossing.

Dit is nu het cruciale: Op dezelfde wijze is Israël ongehoorzaam geweest en heeft God voor nu een geestelijke natie heeft opgericht; de kerk wordt genoemd een heilige natie, een koninklijk priesterschap en een heilige natie. Dat zijn benamingen welke worden gebruikt voor de kerk. God is nog steeds geïnteresseerd is in het bezetten van Zijn wereld middels naties en de kerk heeft nu de verantwoordelijkheid om naties te verlossen, hen te maken tot discipelen en de burgers het evangelie te brengen en dat houdt in, ook aan Israël. Om dat te begrijpen moet de hoofdstukken 9,10 en 11 van Romeinen lezen, waar Paulus zegt dat op gelijke wijze Israël verkeerd is gegaan en God vanuit de heidenen een volk heeft opgericht, de kerk heeft geroepen, nu de kerk de verantwoordelijkheid heeft om zich met Israël te verzoenen door Israël te bedienen zodat de Jood terug kan keren tot God. En wanneer de Joden terug keren tot God zullen wij een verzoend volk zijn binnenin het Koninkrijk van God. Dus het Koninkrijk van God waarover Jezus sprak behelst zowel Jood als heiden. En Paulus heeft het zo uitgelegd: er is geen sprake van slaaf of vrije, er is Jood noch heiden, we zijn allen één in Christus Jezus. En dit is wat God in gedachten had.

Jezus sprak erover in het boek Matteüs, waar er staat geschreven dat Hij weende over Jeruzalem: "O Jeruzalem, Jeruzalem, u heeft de profeten gedood". Daarna zei Hij dat ze nooit meer terugkeren of hersteld worden totdat zij zeggen: "Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer," met andere woorden: totdat ze de Messias herkennen.

Dat laat ons met een uitdaging: Hoe staat het met de huidige Israël? Voordat ze de Here hebben erkend. En hoe staat het met Jeruzalem waarover er wordt gevochten.

Hier is het antwoord. Ik geloof dat God middels een verbond Jeruzalem tot stand heeft gebracht als het middelpunt van aanbidding van het Joodse volk. En ik denk dat dat een eeuwig verbond is. We moeten heel voorzichtig zijn dat andere religies claimen aanspraak te maken op Jeruzalem. Want de Joden hebben het opgeëist en ze zullen

het niet uit handen geven. Ook al zijn ze atheïst, ze claimen Jeruzalem als de stad, het centrum van hun natie. Ik ben de mening toegedaan dat dat verbond blijft en ik denk dat dat de reden is waarom wij moeten bidden voor Jeruzalem en voor Israël. En bidden voor de Joden.

Waarom?

De Christenen kunnen aanspraak maken op Jeruzalem omdat Jezus al heeft gezegd, pratende tot de Samaritaanse, dat voor Christenen het niet uitmaakt waar je aanbidt; noch hier of daar of op die of die berg. Hij heeft gezegd dat waarachtige aanbidding overal is zo lang je aanbidt in geest en in waarheid. Dus richten Christenen zich niet naar Jeruzalem om te aanbidden, maar Christenen moeten het erfgoed van het verbond eren. En ik ben de mening toegedaan dat de staat Israël nog steeds verbondsrechten heeft om Jeruzalem te beschermen en te bewonen en er is een profetische reden daarvoor. Ook al zijn ze nog geen gelovigen. Maar het is heel interessant dat ze er aanspraak op maken, omdat het traditioneel bekeken hun toebehoort. Christenen moeten begrijpen dat wanneer het Joodse volk hun Messias zal herkennen dat Jeruzalem de ontmoetingsplek van verzoening zal worden, niet alleen tussen Christenen en Joden, maar ook de plek zal zijn waar wij de wederkomst van de Messias zullen zien. Daarom is het heel belangrijk dat wij Jeruzalem erkennen. Nu bezoeken wij het als toeristen, maar op een dag, wordt gezegd op de Olijfberg.

Wij moeten herkennen dat ons gebed niet slechts is om ons te vrijwaren om vervloekt te worden, maar het is dat wij het mandaat vervullen welke God ons heeft gegeven om zijn Koninkrijk te vestigen.

En ik hou van deze uitdrukking, dat de Christelijke kerk vaak het Koninkrijk beschouwd als een geestelijk iets, wat ook zo is. Maar de Bijbel is heel duidelijk, dat het Koninkrijk niet slechts geestelijk is. Het zegt: "Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede op aarde als zo ook in de hemel."

Zijn wil moet geschieden op aarde, met andere woorden, er is een aards Koninkrijk. En wanneer je alle profetieën leest in het oude Testament, dat Jeruzalem de stad is van God en dat natiën zullen komen om dat te erkennen en onderwezen zullen worden in Jeruzalem, dan is dat niet geestelijk.

Dus wij moeten begrijpen dat toen God de aarde schiep, Zijn Koninkrijk zowel geestelijk als fysiek was. Zijn Koninkrijk was hemels, maar het was op aarde...niet in de hemel! Hemel komt op aarde en het boek Openbaring maakt het duidelijk: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, het nieuwe Jeruzalem enzovoorts. Soms zijn wij erg vel tegen de Islam en Moslims en Arabieren enzovoorts, omdat ze tegen de Joden strijd voeren. Wij hebben ook de verantwoordelijkheid om te strijden voor de Arabieren dat ook zij God mogen leren kennen.

Q: Het voert ons ook naar de huidige situatie met de Arabieren en de Moslims, en het hele conflict zoals u hebt aangehaald: Palestina – Israël. Misschien kunt u ons wat inzicht geven in hoe - vanaf het begin, natuurlijk weten wij er wat van – wij kunnen bidden en ermee kunnen omgaan.

A: Simpelweg, zoals u weet, had Abraham twee zonen, Ismaël en Isaak. Isaak was de zoon van de belofte, omdat de belofte en het verbond werden gesloten met Sarai en niet met Hagar. God zei: Nee, de belofte en het verbond is met Isaak en niet met Ismaël. Maar wij moeten onszelf eraan herinneren dat God Ismaël niet heeft verworpen. God heeft eigenlijk voor Ismaël gezorgd. Maar de zegen van eerstgeborene was aan Isaak gegeven. Hetzelfde met Esau en Jacob. Esau was de eerstgeborene, maar was ongehoorzaam aan God en God koos voor Jacob. Er staat zelfs geschreven: “Jacob heb Ik liefgehad en Esau heb Ik gehaat.”

Wij moeten deze twee benamingen begrijpen: Liefde en haat met betrekking tot verbondskeus. Denk eraan dat Jacob ook niet heilig was. Hij was heel gemeen en een verdringer. Maar God heeft hem vrijgekocht, omdat Esau ongehoorzaam was. En Esau heeft in feite zijn verantwoordelijkheid als eerstgeborene niet serieus genomen. Dus werd Jacob gekozen als eerstgeborene. Maar vergeet niet, dat nadat Jacob met God heeft geworsteld, God Jacob terugstuurde om Esau te zegenen. Datzelfde vindt nog plaats.

Edom of de andere natiën die uit Edom zijn voortgekomen - dat is van waaruit wij de traditie hebben met de Israëlieten, de Joden, die uit de lijn van Jacob zijn - strijden tegen Edom en zijn gezworen vijanden van de kinderen van Esau. Wat wij vandaag de

dag moeten begrijpen is dat Israël een verantwoordelijkheid heeft als eerstgeborene natie om elke ander natie te zegenen, inclusief de Arabieren, de Amerikanen, de Duitsers – allen die tegen hen zijn opgestaan - vanwege de eerstgeboorte zegen. Maar Israël worstel nog steeds met hun geloof in God.

Intussen is het de geestelijke natie oftewel de heilige natie, de kerk, die de verantwoordelijkheid moet opnemen en niet moet vergeten dat één van de benamingen voor de kerk is: De kerk van de eerstgeborene.

Met andere woorden: De kerk heeft de verantwoordelijkheid van de eerstgeborene en volgens de traditie moet zij zorg dragen voor alle kinderen van de Vader, het huishouden van de Vader en het erfgoed van de Vader. En ook voor de bruid van de Vader.

Jezus heeft een bruid en zij moet ook verzorgd worden door de Christenen. Dat is de religieuze erfenis.

Maar u stelde een belangrijke vraag, hoe staat het heden ten dage?

Ik denk dat er een andere manier is om Israël te begrijpen en haar belang vandaag de dag, welke nog steeds overeenkomt met Gods mandaat en de identiteit welke God in stand heeft gehouden voor Israël.

Twee zaken:

Een is dat Israël en de Joodse gemeenschap een reputatie hebben ontwikkeld en een identiteit van het zijn van of de leiding hebben als dé technologische natie in de wereld en daardoor hebben zij een sterke economische basis en ik denk dat het iets is waar Israël zich nu heel erg van bewust is.

Ik was bij de VN met de premier Netanyahu en hij heeft een presentatie gegeven die u aan het huilen zou brengen.

Hij heeft gezegd dat als volk, Israël bereid is om hulp te bieden in technologische assistentie aan ontwikkelingslanden over de hele wereld. En ze bewegen zich naar het Caribisch gebied. Dit is één van de redenen waarom de CLC is gevormd – aansluitend op de HILC - welke misschien de grootste Israël coalitie is in de wereld.

Met andere woorden: Israël vervult nog steeds de rol van eerstgeborene, omdat dit de houding is van de eerstgeborene, om te zorgen voor alle kinderen van God in de natiën

van de wereld. Dit is één van de redenen waarom ik aan Suriname zou zeggen dat u echt met Israël moet staan, omdat zij veel meer hebben om aan u te bieden, zonder iets terug te verwachten. Ze doen het uit een gevoel van verantwoordelijkheid en ze zijn ongeëvenaard in technologie en zijn bekwaam in ondernemerschap. Wat ze hebben gedaan is verbazingwekkend.

Q: Terwijl u zei dat ze hulp willen bieden aan de Caribische landen en andere landen en ze hun verantwoordelijkheid nemen als de eerstgeborenen;, zorgdragen voor alle andere naties, zijn ze zich bewust van dit mandaat welke ze hebben, geestelijk bekeken?

A: Ik zou zeggen: ze hoeven niet bewust te zijn hiervan. Ik ga u zeggen waarom ze het doen. Ze doen het omdat dit precies hetzelfde is waardoor zij zelf heen zijn gegaan. Ze zijn een onderdrukt en verplaatst volk te zijn. Een volk gekleineerd door de natiën van de wereld en ik beschouw Israël als het grootste voorbeeld in de moderne geschiedenis, als een natie die is verrezen uit niets en daardoor zich kan vereenzelvigen met veel van de ontwikkelingszaken. Velen worstelen met armoede, sociale vooroordelen, economische moeilijkheden, crises en politieke verdrukking. Ze kunnen zich meer met hen vereenzelvigen dan met de meest eerste wereld landen. En dat is één van de redenen. Ik heb de toespraak van Netanyahu bij de VN gehoord – en hij voelt zich verschuldigd, vooral aan de Afrikaanse landen om datgene wat Afrika toen heeft gedaan om het Joodse volk te helpen. Afrikanen uit Ethiopië, Egypte, ver terug in de tijd van de Bijbel, waren aan Israël gerelateerd. Het bieden van hulp en educatie vanuit Timboektoe – een centrum voor onderwijs in de vroegere dagen. Vele Joden hebben hieruit voordeel gehaald. Het Joodse .... is wellicht sterker in de Afrikaanse landen. Er is laatstelijk aan mij gezegd dat vele van de stammen in Afrikaanse landen gemengde huwelijken hebben gesloten met Joden en dat er Joodse stammen zijn in vele van de natiën, vooral in Ethiopië. Totdat ze hun geestelijke afkomst hebben herontdekt en hun verantwoordelijkheid vanuit een geestelijk standpunt, denk ik dat ze nog steeds bewogen zijn met een diep gevoel van menselijkheid welke diep ligt in hun cultuur.

Een ander reden waarom wij Israël moeten waarderen en dat is als een geopolitieke instelling, geografisch gesproken in het Midden- Oosten, is er absoluut geen twijfel dat Israël de sterkste democratisch land is, omringd natuurlijk door een aantal van andere totalitaire landen die heel erg extreem autocratisch zijn. Daardoor moeten ze een natie blijven welke niet te verachten, maar liever te bewonderen zijn daar zij een voorbeeld natie blijven voor de naties van de wereld.

Als Christenen en onze verantwoordelijkheid om de volken het evangelie te brengen, moeten wij onze blikken op Israël richten en hoe God Israël leidt en hoe Israël zichzelf in deze tijd uitdraagt. Als Christenen kunnen wij niet gewoon gaan en zeggen: wij gaan ons natie veranderen. Wat is het patroon? Israël. Dat is een van de redenen waarom wij onze ogen gericht moeten houden op Israël en haar de gelegenheid geven om onophoudelijk tot ons te spreken. Ik kan u zeggen dat ook op overheidsniveau ze zich werkelijk realiseren dat te midden van alle natiën in de wereld hun hechte bondgenoten en vrienden de Christenen zijn. Dus wanneer wij verdeeld zijn, is dat voor hen een moeilijke tijd. En ze kijken uit naar de Christelijke kerk om hun reden te verdedigen en hen te ondersteunen. Vooral wanneer ze worden aangevallen vanuit een religieus standpunt door Islam en ook vanuit een politiek standpunt. Zo ook de VS, soms draaien deze naties om de hete brij heen en weten niet precies of ze Israël moeten ondersteunen of niet. Mensen zijn tegenwoordig meer vrijzinnig en denken dat de Arabieren evenveel recht hebben tot Jeruzalem en zijn niet geïnteresseerd in het religieus erfgoed. Maar wij moeten het religieus erfgoed bewaren. Ook de mensen die niet gelovig zijn moeten waarderen dat hun cultuur heel veel betekenend en heel diep is in het vormen van elk volk.

Als wij Israël zegenen betekent het dat wij Israël erkennen als een voorbeeld, dan zullen wij gezegend worden. Maar als wij dat niet doen zullen wij een ander voorbeeld volgen. En ik kan u zeggen dat de voorbeelden in Europa, in de VS, de voorbeelden in andere delen van de wereld, heel erg wankel zijn en ineensstorten. Wij willen niet ineensstorten.

En uw land, Suriname, zoals zij zichzelf opbouwt enzovoorts, heeft een voorbeeld om na te volgen.

En ik zou aan Suriname willen zeggen zoals ik aan sommige kerken in de Caribische regio heb gezegd: Volg Israël, volg hun voorbeeld na, volg hun patroon, zegen hen, bid dat ze nog meer succesvol zullen zijn. En als wij dat doen zullen wij een voorbeeld hebben om na te volgen.

Q Betreffende het vestigen van de CLIC, van wat ik op dit moment begrijp, is dat Suriname de eerste natie is?

Het lichaam is nog heel jong (October 2016) en wij zijn bezig geweest gesprekken te voeren met landen en regeringen te benaderen, maar ik kan u zeggen dat mijn bezoek aan Suriname, de eerste is door een leider van de coalitie en u heeft de voorkeur om de eerstgeborene te zijn, de eerste vrucht. En dat is belangrijk, omdat vanaf ik hier ben ik mij kan realiseren dat u zulk een sterk erfgoed heeft van Joden die hier kwamen en asiel zochten toen vele landen tijdens de laatste oorlog of de 1^e en 2^e Wereldoorlog, Israël afwezen en de Joden niet wilden ontvangen voor asiel. Suriname heeft hen wel ontvangen. En ik geloof dat u een paar kolonies heeft waarin Joden zijn. In feite, zoals ik heb begrepen uit een paar eeuwen terug, zijn de eerste Joden vanuit Brazilië hierheen gekomen. Toen Portugal ze vervolgden zijn velen gevlucht naar Brazilië en toen Portugal Brazilië veroverde zijn velen gevlucht en kwamen naar Suriname. In feite hebben ze een synagoge gevestigd, dat is waarschijnlijk de eerste synagoge in het westen. Dus heeft u een sterk erfgoed. Ik sprak tot een Surinaamse die mij vertelde: Ja, mijn overgrootmoeder was Joodse of mijn overgrootvader was een Jood. Ik denk dat dit heel belangrijk is en Suriname dit moet pakken en haar uitdaging om het Caribisch gebied te leiden in het bevorderen van die koers.

Vertaald door zr. Davina Milano